

Mateusz Radajewski
Katedra Prawa Konstytucyjnego
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii
Uniwersytet Wrocławski

KAZUS

PRAWO PARLAMENTARNE

W dniu 3 lutego 2015 r. weszła w życie ustawa o tytułach honorowych. Jej art. 3 brzmiał:

Art. 3

1. Najważniejszym tytułem honorowym jest tytuł „Bohatera Ojczyzny”.
2. Tytuł „Bohatera Ojczyzny” nadaje Zgromadzenie Narodowe.
3. Wniosek w sprawie nadania tytułu „Bohatera Ojczyzny” złożyć może wyłącznie Prezydent RP.
4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, opiniuje Komisja Zgromadzenia Narodowego do Spraw Tytułów Honorowych. Opinia Komisji nie jest dla Zgromadzenia Narodowego wiążąca.
5. W skład Komisji, o której mowa w ust. 4, wchodzi 10 najstarszych wiekiem posłów i 5 najstarszych wiekiem senatorów.

W dniu 15 marca 2015 r. Prezydent RP złożył wniosek o nadanie tytułu „Bohatera Ojczyzny” urzędującemu Prezesowi Rady Ministrów. Jako że zwołane w tym celu Zgromadzenie Narodowe było pierwszym w tej kadencji, nim doszło do głosowania nad wnioskiem Prezydenta RP, Zgromadzenie Narodowe najpierw wybrało swojego przewodniczącego – został nim pan Krzysztof Krawczyk, sprawujący funkcję wicemarszałka Sejmu. Pan Krawczyk niezwłocznie po swoim wyborze oświadczył, że z listy obecności wynika, że – mimo prawidłowego zawiadomienia – na posiedzenie Zgromadzenia Narodowego nie zjawił się żaden z senatorów. W konsekwencji – mimo że na sali obecnych było 440 posłów – pan Krawczyk zamknął obrady, stwierdzając, że Zgromadzenie Narodowe to wspólne obrady obu izb parlamentu, a zatem do podjęcia uchwały w przedmiocie nadania tytułu „Bohatera Ojczyzny” konieczny jest również udział senatorów.

Polecenia:

1. Oceń zgodność z Konstytucją RP przytoczonego przepisu ustawy.
2. Oceń przedstawiony stan faktyczny.
3. Czy Krzysztof Krawczyk miał rację, wskazując powody zamknięcia obrad Zgromadzenia Narodowego? Odpowiedź uzasadnij.